

Сборник съдебна практика

РЕШЕНИЕ НА СЪДА (осми състав)

5 декември 2019 година *

„Преюдициално запитване — Социална сигурност на работниците мигранти — Регламент (ЕО) № 883/2004 — Предсрочно пенсиониране — Допустимост — Размер на полагаемата пенсия, който трябва да надвишава размера на законовия минимум — Отчитане единствено на пенсията, придобита в съответната държава членка — Неотчитане на пенсията за осигурителен стаж и възраст, придобита в друга държава членка — Различно третиране за работниците, упражнили правото си на свободно движение“

По съединени дела C-398/18 и C-428/18

с предмет преюдициални запитвания, отправени на основание член 267 ДФЕС от Tribunal Superior de Justicia de Galicia (Висш съд на Галисия, Испания) с актове от 25 май и от 13 юни 2018 г., постъпили в Съда съответно на 15 юни и на 28 юни 2018 г., в рамките на производства по дела

Antonio Vocero Torrico (C-398/18),

Jörg Paul Konrad Fritz Bode (C-428/18)

срещу

Instituto Nacional de la Seguridad Social,

Tesorería General de la Seguridad Social,

СЪДЪТ (осми състав),

състоящ се от: L. S. Rossi, председател на състава, J. Malenovský и F. Biltgen (докладчик), съдии,

генерален адвокат: G. Hogan,

секретар: L. Carrasco Marco, администратор,

предвид изложеното в писмената фаза на производството и в съдебното заседание от 2 май 2019 г.,

като има предвид становищата, представени,

- за г-н Vocero Torrico и г-н Bode, от J. A. André Veloso и A. Vázquez Conde, abogados,
- за Instituto Nacional de la Seguridad Social и Tesorería General de la Seguridad Social, от P. García Perea, R. Dívar Conde и L. Baró Pazos, letradas,

* Език на производството: испански.

- за испанското правителство, от L. Aguilera Ruiz, в качеството на представител,
- за Европейската комисия, от N. Ruiz García, D. Martin и B.-R. Killmann, в качеството на представители,

след като изслуша заключението на генералния адвокат, представено в съдебното заседание от 11 юли 2019 г.,

постанови настоящото

Решение

- 1 Преюдициалните запитвания се отнасят до тълкуването на член 48 ДФЕС и на Регламент (ЕО) № 883/2004 на Европейския парламент и на Съвета от 29 април 2004 година за координация на системите за социална сигурност (ОВ L 166, 2004 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 5, том 7, стр. 82 и поправка в ОВ L 33, стр. 12).
- 2 Запитванията са отправени в рамките на два спора съответно между г-н Antonio Bocero Torrico и г-н Jörg Paul Konrad Fritz Bode, от една страна, и Instituto Nacional de la Seguridad Social (Национален осигурителен институт, Испания) (наричан по-нататък „INSS“) и Tesorería General de la Seguridad Social (Главна осигурителна каса, Испания), от друга страна, по повод отхвърлянето на искането им за предсрочно пенсиониране.

Правна уредба

Правото на Съюза

- 3 Съображение 9 от Регламент № 883/2004 гласи:
„Съдът на Европейските общности по различни поводи дава становище относно възможността за равно третиране на обезщетения, доход и факти; този принцип трябва да се приеме изрично и да се развие, като се спазят същността и дух[ът] на съдебните решения“.
- 4 В член 1, буква ч) от този регламент терминът „предсрочно обезщетение за старост“ е определен като обезщетение, отпускано преди навършване на определена от закона пенсионна възраст и което или продължава да се отпуска и след навършване на посочената възраст, или бива заместено от друго обезщетение за старост.
- 5 Член 3, параграф 1, буква г) от този регламент предвижда, че той се прилага към всички законодателства относно клоновете на социална сигурност, и по-специално за обезщетенията за старост.
- 6 Член 4 от същия регламент, озаглавен „Равно третиране“, гласи:
„Освен ако друго не е предвидено в настоящия регламент, лицата, за които се прилага настоящият регламент получават същите обезщетения и имат същите задължения съгласно законодателството на която и да е държава членка, както нейните граждани“.

- 7 Член 5 от Регламент № 883/2004, озаглавен „Равно третиране на обезщетения, доходи, факти и събития“, предвижда:

„Освен ако друго не е предвидено в настоящия регламент и в светлината на установените специални разпоредби по прилагането, се прилага следното:

- а) когато, съгласно законодателството на компетентната държава членка, получаването на обезщетения от социалното осигуряване и на други доходи има определени правни последици, съответните разпоредби от това законодателство се прилагат също така и към получаването на равностойни обезщетения, придобити съгласно законодателството на друга държава членка или към доход, придобит в друга държава членка;
- б) когато, съгласно законодателството на компетентната държава членка, правните последици са резултат от настъпването на някои факти или събития, тази държава членка взема предвид подобни факти или събития, настъпили във всяка друга държава членка, като настъпили на нейната територия“.

- 8 Съгласно член 6 от този регламент, озаглавен „Сумиране на периоди“:

„Освен ако друго не е предвидено в настоящия регламент, компетентната институция на държава членка съгласно чието законодателство:

- придобиването, запазването, времетраенето или възстановяването на правото на обезщетения,

[...]

зависи от завършването на периоди на осигуряване, заетост или самостоятелна заетост или пребиваване, зачита до необходимия размер периодите на осигуряване, заетост или самостоятелна заетост или пребиваване, завършени съгласно законодателството на всяка друга държава членка, все едно че периодите са завършени съгласно прилаганото от нея законодателство“.

- 9 В глава 5 от дял III от посочения регламент, в която са разпоредбите относно пенсиите за старост и пенсии на преживели лица, член 52 от нея, озаглавен „Отпускане на обезщетения“, предвижда в параграф 1:

„Компетентната институция изчислява размера на дължимото обезщетение:

- а) съгласно прилаганото от нея законодателство, само когато изискванията за получаване на обезщетения са били изпълнени изключително съгласно националното право (самостоятелно обезщетение);
- б) чрез изчисляване на теоретичен размер и впоследствие на действителен размер (пропорционално обезщетение), както следва:
  - і) теоретичният размер на обезщетението е равен на обезщетението, за което заинтересованото лице може да претендира, ако всички осигурителни периоди и/или периодите на пребиваване, които са завършени съгласно законодателството на другите държави членки, са били завършени съгласно прилаганото от нея законодателство към датата на отпускане на обезщетението. Ако съгласно това законодателство, размерът не зависи от продължителността на завършените периоди, този размер се смята за теоретичния размер;

ii) компетентната институция определя след това пропорционалния размер на обезщетението, като отнася към теоретичния размер съотношението между продължителността на периодите, завършени преди настъпването на риска съгласно законодателството, което тя прилага[,] и цялата продължителност на периодите, завършени преди настъпването на риска съгласно законодателствата на всички държави членки по случая“.

10 Член 58 от същия регламент, който е в същата глава и е озаглавен „Отпускане на добавка“, гласи следното:

„1. На получаващ обезщетения, за когото се прилага тази глава, в държавата членка по пребиваване и съгласно чието законодателство му се дължи обезщетение не може да бъде отпуснато обезщетение, което е по-малко от минималното обезщетение, определено в това законодателство за осигурителен период или период на пребиваване, равен на всички периоди, зачитани за изплащане в съответствие с тази глава.

2. Компетентната институция на тази държава членка, ако е необходимо, му изплаща по време на периода на неговото пребиваване на нейна територия добавка, равна на разликата между общия размер на обезщетенията, дължими по тази глава и размера на минималното обезщетение“.

Испанското право

11 Ley General de la Seguridad Social (Общ закон за социалната сигурност), чийто консолидиран текст е одобрен с Real Decreto Legislativo 8/2015 (Кралски законодателен декрет 8/2015) от 30 октомври 2015 г. (BOE № 261 от 31 октомври 2015 г.) в редакцията му, приложима към момента на настъпване на фактите по главното производство (наричан по-нататък „LGSS“), предвижда в член 208, параграф 1:

„Заинтересованото лице може да поиска предсрочно пенсиониране, ако:

- a) е навършило възраст, която е най-много две години под изискуемата за всеки отделен случай възраст, съгласно предвиденото в член 205, параграф 1, буква а), без да се вземат предвид коригиращите коефициенти, посочени в член 206;
- b) има най-малко тридесет и пет години доказан действителен осигурителен стаж; в това отношение не се взема предвид пропорционалният дял на извънредните плащания [...];
- c) след като бъдат изпълнени общите и специалните условия за този вид пенсиониране, размерът на полагаемата пенсия надвишава размера на минималната пенсия, която при навършване на шестдесет и пет години заинтересованото лице би получавало с оглед на семейното му положение. В противен случай тази форма на предсрочно пенсиониране не се допуска“.

12 Член 14, параграф 3 от Real Decreto 1170/2015, sobre revalorización de pensiones del sistema de seguridad social y de otras prestaciones sociales públicas para el ejercicio 2016 (Кралски декрет 1170/2015 за индексация на пенсиите от системата за социална сигурност и други публични социални плащания за финансовата 2016 година) от 29 декември 2015 г. (BOE № 312 от 30 декември 2015 г.) предвижда:

„Ако след прилагане на предвиденото в предходния параграф общият размер на пенсиите, признати съгласно двустранна или многостранна конвенция за социална сигурност както от испанското, така и от чуждестранно законодателство, е по-нисък от приложимия минимален

размер на съответната пенсия в Испания, всеки бенефициер, който пребивава на национална територия и отговаря на общите условия, има право на разликата между общия размер на признатите испанска и чуждестранна пенсия и посочения минимален размер.

За пенсии, признати на основание регламентите на [Европейския] съюз в областта на социалната сигурност, се прилага предвиденото в член 50 от Регламент (ЕИО) № 1408/71 на Съвета от 14 юни 1971 година за прилагането на схеми за социална сигурност на заети лица, самостоятелно заети лица и членове на техните семейства, които се движат в рамките на Общността[, в редакцията му, изменена и актуализирана с Регламент (ЕО) № 118/97 на Съвета от 2 декември 1996 г. (ОВ L 28, 1997 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 5, том 4, стр. 35 и поправка в ОВ L 32, 2008 г., стр. 31), изменен с Регламент (ЕО) № 1992/2006 на Европейския парламент и на Съвета от 18 декември 2006 г. (ОВ L 392, 2006 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 5, том 8, стр. 288)] и в член 58 от [Регламент № 883/2004].

[...]“.

Споровете в главното производство и преюдициалният въпрос

- 13 Г-н Восеро Торрико, роден на 15 декември 1953 г., подава на 16 декември 2016 г. молба до INSS за предсрочно пенсиониране. Към датата на подаване на молбата той бил в състояние да удостовери осигурителни периоди от 9947 дни в Испания и 6690 дни в Германия. Пенсията за осигурителен стаж и възраст, на която той има право в Германия, реално възлиза на 507,35 EUR, а пенсията, за която би могъл да претендира в Испания при предсрочно пенсиониране, възлиза на 530,15 EUR.
- 14 На 31 май 2015 г. г-н Воде, роден на 4 юни 1952 г., подава до INSS молба за предсрочно пенсиониране. Към датата на подаване на молбата той бил в състояние да удостовери осигурителни периоди от 2282 дни в Испания и 14 443 дни в Германия. В последната държава членка той получава пенсия за осигурителен стаж и възраст в размер на 1185,22 EUR. Според г-н Воде пенсията, за която той би могъл да претендира в Испания при предсрочно пенсиониране, възлиза на 206,60 EUR. Според изчисленията на INSS размерът на последното обезщетение възлиза на 99,52 EUR.
- 15 Поисканите пенсии са отказани, с мотива че размерът им не достига този на минималната месечна пенсия, на който жалбоподателите в главното производство биха имали право при навършване на 65 години с оглед на семейното им положение, а именно 784,90 EUR за г-н Восеро Торрико и 782,90 за г-н Воде. След подадените от заинтересованите лица жалби по административен ред, INSS потвърждава тези откази.
- 16 Отхвърлени са както жалбата, която г-н Восеро Торрико подава срещу INSS и Главната осигурителна каса пред Juzgado de lo Social nº 2 de Ourense (Съд по трудови и социалноосигурителни спорове № 2, Оренсе, Испания), така и жалбата, подадена от г-н Воде срещу тези органи пред Juzgado de lo Social nº 2 de A Coruña (Съд по трудови и социалноосигурителни спорове № 2, Ла Коруня, Испания). Тези юрисдикции приемат, че размерът на „полагаемата пенсия“ по смисъла на член 208, параграф 1, буква с) от LGSS, който трябва да надвишава размера на минималната пенсия, приложим за заинтересованото лице при навършване на 65 години, за да може то да получава предсрочно пенсия, е размерът на действителната пенсия, изплащана от Кралство Испания. Те се позовават на целта на испанското законодателство да се избегне допълване на пенсиите за осигурителен стаж и възраст до законовия минимум на лица, които все още не са достигнали законоустановената пенсионна възраст, задържайки ги по този начин на пазара на труда.

- 17 Жалбоподателите в главното производство подават въззивни жалби срещу решенията на тези юрисдикции пред Tribunal Superior de Justicia de Galicia (Висш съд на Галисия, Испания). Този съд отбелязва, че съгласно член 14, параграф 3 от Кралски декрет 1170/2015 испанското законодателство разрешава отпускането на добавка към пенсията само за разликата между сумата на дължимите съгласно правната уредба на Съюза обезщетения и минималната пенсия в Испания. Ето защо трябвало да се вземат предвид пенсиите, действително получавани от г-н Восеро Торрико и г-н Водер в Испания и в Германия, така че никой от тях не можел да претендира за добавка към пенсията. Поради това те не представлявали тежест за испанската система за социална сигурност.
- 18 Запитващата юрисдикция иска да установи дали начинът, по който INSS тълкува израза „полагаемата пенсия“ в член 208, параграф 1, буква с) от LGSS, за да се определи дали работникът има право на предсрочно пенсиониране, а именно да се взема предвид само пенсията, която реално се изплаща от Кралство Испания, представлява дискриминация, противоречаща на правото на Съюза. Тази юрисдикция отбелязва, че работник, който има право на пенсия от поне две държави членки, може да не отговаря на условията за такова предсрочно пенсиониране, докато работник с право на пенсия, която е в същия размер, но която се поема само от Кралство Испания, би могъл да има такова право.
- 19 При това положение Tribunal Superior de Justicia de Galicia (Висш съд на Галисия) решава да спре производството по делото и да постави на Съда следния преюдициален въпрос, формулиран идентично по дела C-398/18 и C-428/18:

„Трябва ли член 48 ДФЕС да се тълкува в смисъл, че не допуска национална правна уредба, която обвързва предсрочното пенсиониране с условието размерът на полагаемата пенсия да надвишава минималната пенсия, на която заинтересованото лице би имало право съгласно посоченото национално законодателство, като тази „полагаема пенсия“ се разбира като действителната пенсия, изплащана само от компетентната държава членка (в случая Испания), без да се взема предвид и действителната пенсия, която това лице евентуално получава от една или повече други държави членки като друго обезщетение от същия вид?“.

- 20 С решение на председателя на Съда от 25 юли 2018 г. дела C-398/18 и C-428/18 са съединени за целите на писмената и устната фаза на производство и на съдебното решение.

По преюдициалния въпрос

- 21 В самото начало следва да се отбележи, че макар преюдициалният въпрос да се отнася изрично до член 48 ДФЕС, в мотивите на преюдициалните си запитвания запитващата юрисдикция посочва и разпоредбите на Регламент № 883/2004.
- 22 В това отношение е важно да се констатира, че предсрочно пенсиониране като разглежданите в главното производство попада в приложното поле на този регламент. Всъщност съгласно член 3, параграф 1, буква г) този регламент се прилага към законодателствата относно обезщетенията за старост. Освен това понятието „предсрочно обезщетение за старост“ е дефинирано в член 1, буква ч) от посочения регламент.
- 23 При това положение поставеният от запитващата юрисдикция въпрос следва да бъде разгледан предвид Регламент № 883/2004 (вж. по аналогия решения от 18 януари 2007 г., Celozzi, C-332/05, EU:C:2007:35, т. 14 и от 18 декември 2014 г., Larcher, C-523/13, EU:C:2014:2458, т. 29).
- 24 Ето защо следва да се приеме, че с въпроса си запитващата юрисдикция по същество иска да установи дали разпоредбите на Регламент № 883/2004 трябва да се тълкуват в смисъл, че не допускат правна уредба на държава членка, която обвързва предсрочното пенсиониране на

работник с условието размерът на полагаемата пенсия да надвишава размера на минималната пенсия, на който съгласно тази правна уредба работникът би имал право при навършване на законоустановената пенсионна възраст, когато понятието „полагаема пенсия“ се разбира като пенсията, изплащана само от тази държава членка, без да се взема предвид пенсията, която работникът евентуално получава като равностойно обезщетение от една или повече други държави членки.

- 25 Що се отнася до разглежданата в главното производство разпоредба от испанското право, а именно член 208, параграф 1, буква с) от LGSS, в споровете по главното производство не се поставя под въпрос самото обстоятелство, че тази разпоредба обвързва предсрочното пенсиониране с условието размерът на полагаемата пенсия да надвишава размера на минимална пенсия, на който заинтересованото лице би имало право при навършване на законоустановената пенсионна възраст.
- 26 В това отношение следва да се приеме, че никоя разпоредба от дял I от Регламент № 883/2004, в който са неговите общи разпоредби, нито от дял III, глава 5 от него, в която са специалните разпоредби, приложими по-конкретно за пенсиите за старост, не изключва такова правило.
- 27 По-специално от член 58 от посочения регламент — съгласно който на получаващ обезщетения за старост не може да бъде отпуснато обезщетение, по-малко от минималното обезщетение, определено в законодателството на държавата членка по пребиваване, и компетентната институция на тази държава членка, ако е необходимо, му изплаща добавка, равна на разликата между общия размер на дължимите обезщетения и размера на минималното обезщетение — не следва, че държава членка е длъжна да отпусне предсрочно пенсия на подалото молба лице, когато размерът на обезщетението, на който лицето би имало право, не достига минималния размер на пенсията, която то би получавало при навършване на законоустановената пенсионна възраст.
- 28 Жалбоподателите в главното производство обаче оспорват факта, че за да определят дали е налице право на предсрочно пенсиониране, компетентните институции и испанските юрисдикции тълкуват понятието „полагаема пенсия“ в смисъл, че включва само пенсията от Кралство Испания, без да се вземат предвид пенсиите от други държави членки, на които заинтересованото лице евентуално би имало право.
- 29 На първо място, що се отнася до приложимите при такива обстоятелства разпоредби на Регламент № 883/2004, следва да се припомни, че член 5 от този регламент установява принципа на равно третиране. От съображение 9 от него е видно, че законодателят на Съюза е искал да предвиди в текста на посочения регламент установения от съдебната практика принцип за равно третиране на обезщетения, доходи и факти, така че този регламент да бъде развит, като се спазят същността и духът на решенията на Съда (решение от 21 януари 2016 г., Vorarlberger Gebietskrankenkasse и Knauer, C-453/14, EU:C:2016:37, т. 31).
- 30 В това отношение член 5, буква а) от Регламент № 883/2004 предвижда, че когато съгласно законодателството на компетентната държава членка получаването на обезщетения от социалното осигуряване и на други доходи има определени правни последици, съответните разпоредби от това законодателство се прилагат също така и към получаването на равностойни обезщетения, придобити съгласно законодателството на друга държава членка, или към доход, придобит в друга държава членка.
- 31 Както отбелязва генералният адвокат в точка 45 от заключението си, следва да се приеме, че тази разпоредба е приложима към положения като разглежданите в главното производство. Всъщност по смисъла на посочената разпоредба „получаването на обезщетения от социалното осигуряване“ трябва да се разбира като пенсията, на която имат право жалбоподателите в главното производство. Съгласно член 208, параграф 1, буква с) от LGSS правото на тази пенсия

поражда — ако размерът ѝ надвишава размера на минималната пенсия, приложим при навършване на законоустановената пенсионна възраст — правни последици, състоящи се в това, че жалбоподателите имат право да се пенсионират предсрочно.

- 32 Обратно обаче на твърдяното от жалбоподателите в главното производство в техните писмени становища, фактическите положения в главните производства не попадат в обхвата на член 6 от Регламент № 883/2004. Всъщност този член, озаглавен „Сумиране на периоди“, предвижда, че за да се определи придобиването на право на обезщетения от социалното осигуряване, държавата членка взема предвид периодите на осигуряване, заетост или самостоятелна заетост или пребиваване, завършени съгласно законодателството на всяка друга държава членка, докато настоящият случай изисква да се установи дали размерът на пенсиите, на които жалбоподателите имат право в друга държава членка, трябва да се вземе предвид, за да се определи дали могат да се пенсионират предсрочно.
- 33 За да се отговори на въпроса на запитващата юрисдикция, не намира приложение и член 52, параграф 1, буква б) от Регламент № 883/2004, на който жалбоподателите в главното производство също се позовават. Всъщност и тази разпоредба се отнася до сумирането на периодите на осигуряване или периодите на пребиваване, завършени съгласно законодателствата на всички засегнати държави членки. Освен това тя се отнася не до придобиването на право на пенсия за осигурителен стаж и възраст, а до изчисляването на размера на дължимите обезщетения (вж. в този смисъл относно съответните разпоредби на Регламент № 1408/71 редакцията му, изменена и актуализирана с Регламент № 118/97, на свой ред изменен с Регламент № 1992/2006, решение от 3 март 2011 г., Tomaszewska, C-440/09, EU:C:2011:114, т. 22 и цитираната съдебна практика).
- 34 На второ място, следва да се провери дали компетентните институции и националните юрисдикции тълкуват национална правна норма като член 208, параграф 1, буква с) от LGSS в съответствие с член 5, буква а) от Регламент № 883/2004.
- 35 Съгласно последната разпоредба за прилагането на национална правна норма като член 208, параграф 1, буква с) от LGSS компетентните органи на съответната държава членка трябва да вземат предвид не само обезщетенията от социалното осигуряване, придобити от заинтересованото лице съгласно законодателството на тази държава, но и равностойните обезщетения, придобити в друга държава членка.
- 36 Що се отнася до пенсиите за старост, Съдът вече е имал повод да тълкува понятието „равностойни обезщетения“ по член 5, буква а) в смисъл, че става въпрос за две обезщетения за старост, които са съпоставими предвид преследваните с тях цели и правната уредба, която ги предвижда (вж. в този смисъл решение от 21 януари 2016 г., Vorarlberger Gebietskrankenkasse и Knauer, C-453/14, EU:C:2016:37, т. 33 и 34).
- 37 От преписката по делото, с която разполага Съдът, обаче е видно, че пенсиите за осигурителен стаж и възраст, на които жалбоподателите в главното производство имат право в Германия, са равностойни в този смисъл на пенсиите, за които биха могли да претендират в Испания при предсрочно пенсиониране, което все пак запитващата юрисдикция следва да провери.
- 38 Следователно член 5, буква а) от Регламент № 883/2004 не допуска при тълкуване на понятието „полагаема пенсия“ по член 208, параграф 1, буква с) от LGSS да се отчита единствено пенсията от Кралство Испания и да не се взема предвид пенсията, на която жалбоподателите в главното производство имат право в Германия.

- 39 Този извод се потвърждава от анализ на положенията в главното производство, извършен предвид принципа на равно третиране, чийто особен израз представлява равното третиране на обезщетения, доходи, факти и събития, посочено в член 5 от този регламент (вж. в този смисъл решение от 21 февруари 2008 г., Klöppel, C-507/06, EU:C:2008:110, т. 22).
- 40 В това отношение следва да се припомни, че принципът на равно третиране, прогласен в член 4 от Регламент № 883/2004, забранява не само явната дискриминация, основана на гражданството на лицата, ползващи се от схеми за социална сигурност, но и всички скрити форми на дискриминация, които чрез прилагане на други критерии за разграничаване фактически водят до същия резултат (вж. по аналогия решение от 22 юни 2011 г., Landtová, C-399/09, EU:C:2011:415, т. 44 и цитираната съдебна практика).
- 41 Също така за непряко дискриминационни следва да се считат условията по националното право, които, независимо че не се прилагат различно според гражданството, засягат най-много или предимно работниците мигранти, както и приложимите без разлика според гражданството условия, които могат да бъдат по-лесно изпълнени от работниците — местни граждани, отколкото от работниците мигранти, или които могат по-специално да се окажат в ущърб на последните (решение от 22 юни 2011 г., Landtová, C-399/09, EU:C:2011:415, т. 45 и цитираната съдебна практика).
- 42 Отказът обаче на компетентните органи на държава членка да вземат предвид, за да определят дали е налице право на предсрочно пенсиониране, пенсионните обезщетения, на които работник, упражнил правото си на свободно движение, има право в друга държава членка, може да го постави в по-неблагоприятно положение от това на работника, извършвал цялата си трудова дейност в първата държава членка.
- 43 Все пак национално законодателство като разглежданото в главното производство може да бъде обосновано, стига да преследва цел от общ интерес, при условие че е в състояние да гарантира нейното осъществяване и не надхвърля необходимото за постигането ѝ (вж. в този смисъл по-специално решение от 18 декември 2014 г., Larcher, C-523/13, EU:C:2014:2458, т. 38).
- 44 В това отношение INSS и испанското правителство посочват в съдебното заседание, че прилагането на условието да е достигнат минималният размер на пенсията, на който заинтересованото лице би имало право при навършване на законоустановената пенсионна възраст, за да се установи дали то има право на предсрочно пенсиониране, цели да ограничи възможността за такова предсрочно пенсиониране. Освен това според тях, като не допуска предсрочно пенсиониране в случаите, когато размерът на пенсията, за който заинтересованото лице би могло да претендира, му дава право на добавка към нея, това условие позволява да се избегнат допълнителните разходи за испанската система за социална сигурност.
- 45 Както обаче отбелязва генералният адвокат в точка 49 от своето заключение, дори да се предположи, че подобни обстоятелства могат да представляват цели от общ интерес по смисъла на съдебната практика, посочена в точка 43 от настоящото решение, доводите, изтъкнати от INSS и испанското правителство, не могат да обосноват дискриминационното прилагане на такова условие в ущърб на работниците, упражнили правото си на свободно движение.
- 46 Предвид изложеното по-горе на поставения въпрос следва да се отговори, че член 5, буква а) от Регламент № 883/2004 трябва да се тълкува в смисъл, че не допуска правна уредба на държава членка, която обвързва предсрочното пенсиониране на работник с условието размерът на полагаемата пенсия да надвишава размера на минималната пенсия, на който съгласно тази правна уредба работникът би имал право при навършване на законоустановената пенсионна

възраст, когато понятието „полагаема пенсия“ се разбира като пенсията, изплащана само от тази държава членка, без да се взема предвид пенсията, която работникът евентуално получава като равностойно обезщетение от една или повече други държави членки.

По съдебните разноски

- 47 С оглед на обстоятелството, че за страните по главното производство настоящото дело представлява отклонение от обичайния ход на производството пред запитващата юрисдикция, последната следва да се произнесе по съдебните разноски. Разходите, направени за представяне на становища пред Съда, различни от тези на посочените страни, не подлежат на възстановяване.

По изложените съображения Съдът (осми състав) реши:

Член 5, буква а) от Регламент (ЕО) № 883/2004 на Европейския парламент и на Съвета от 29 април 2004 година за координация на системите за социална сигурност трябва да се тълкува в смисъл, че не допуска правна уредба на държава членка, която обвързва предсрочното пенсиониране на работник с условието размерът на полагаемата пенсия да надвишава размера на минималната пенсия, на който съгласно тази правна уредба работникът би имал право при навършване на законоустановената пенсионна възраст, когато понятието „полагаема пенсия“ се разбира като пенсията, изплащана само от тази държава членка, без да се взема предвид пенсията, която работникът евентуално получава като равностойно обезщетение от една или повече други държави членки.

Подписи